

AFRIKAI FIATALOK A KULTÚRHÉTEN

Készítette: Radics M. Péter és Tarrósy István

Az ICWiP – Pécsi Nemzetközi Kultúrhét egy 1997 óta zajló nemzetközi ifjúsági rendezvény, egy kulturális fesztivált és nemzetközi konferenciát is magába foglaló esemény. A 2010 július végén megrendezett ICWiP-re mintegy 30 országból érkezett 250 fiatal. A rendezvénynek idén is voltak afrikai résztvevői, akikkel arról beszélgettünk, milyen tapasztalataik voltak, milyenek látják a fiatalok jövőjét országaikban, és milyen élményekkel, tervekkel térnek haza.

Honnan érkeztek, hogyan jutottak el az idei nemzetközi kultúrhétre?

Abdelaaziz a nevem, Marokkóból jöttem. Az országunk több mint 50 éve független és nagyon sokat fejlődött az elmúlt évtizedekben. Manapság egyre több lehetősége van a fiataloknak arra, hogy bejárják a világot és más országok fiataljaitól is tanuljanak. Persze ehhez támogatás kell, spórolni kell, mert az utazás nem olcsó, pláne egy észak-afrikai fiatalnak. Kissé ellentmondásos az Európához fűződő viszony, hiszen a tör-

ténelem sok szálon köti össze országainkat, az Unióba szükséges vízum megszerzése mégis nagyon körülményes, biztosan sokakat tántorít el.

Mursinak hívnak, Szudából érkeztem a Pécsi Nemzetközi Kultúrhétre, nemrég végeztem a Kartúmi Egyetemen, amely az ország egyik legnagyobb egyeteme. Angol nyelvet és irodalmat tanultam. Szudánról érdemes tudni, hogy Afrika legnagyobb területű országa, a népesség negyven millió felett van és sok fiatal tanul egyetemeken, az én intézményemnek is 20 ezer hallgatója van. Az országom mostanában főleg a dárfúri konfliktus miatt került be a híradásokba, ugyanis 2003 óta a szudáni kormányzat harcban áll két afrikai felkelő csoporttal, a Szudáni Felszabadító Hadsereggel és az Igazságosságért és Egyenlőségért Mozgalommal. A politikai helyzet, részben emiatt elég nehezen követhető, sok-

szor bizonytalan, hogy merre is fejlődik az ország. Omar al-Basír elnököt pedig a nemzetközi közösség súlyos bűncselekményekkel vádolja, mégis szabadon utazhat a világ több országába is, nem tartóztatják le.

Abdullah vagyok, Tanzániából érkeztem, Zanzibár szigetéről. A politikai helyzetet én a mi országunkban is komplikálnak érzem, sokszor hallani visszaélésekről, korrupcióról, de szerencsére háború nem zajlik nálunk. Ellentmondásos érzésem van ezzel kapcsolatban, mert az országunk gazdag, szorgalmas emberek lakják és sok a természeti kincse, mégis nagy probléma a szegénység. Nagyon érdekes tapasztalat számomra azt látni, hogy Európában hogyan *működnek* a dolgok, mit tesz az állam az emberekért és az emberek az országukért. Egész más személyesen megtapasztalni mindezt, mint otthonról

elképzelni. Úgy látom, hogy aki Európában képes és akar dolgozni, az tud pénzt keresni, meg tud élni. Nálunk sajnos ez nem mindig igaz.

Milyen változásokra számítanak a jövőben?

Abdullah: Biztosan minta lehet számunkra az Európai Unió fejlődése, amely minden bizonnyal minta az Afrikai Unió és az afrikai országok más összefogásai, regionális integrációs törekvései számára. A mi országaink is többet érhetnek el, ha összefognak, és ki is kell aknázni az ebben rejlő lehetőségeket. Nagyon sok szál köti össze a térségeink különböző országait.

Mursi: A jövő tekintetében arra számítok, hogy az országot felosztják és Dél-Szudán valamilyen formában önálló lesz, saját kormánnyal, igazgatással. Ez komoly változásokat indít majd el. 2011 januárjában lesz ugyebár az a referendum, amely e kérdésben meghozza a sokak által várt döntést. Számomra a nagy kérdés az: mit jelent majd mindez Afrika más országai számára, felerősödnek-e hasonló kezdeményezések, törekvések más afrikai országokban. Ez ugyanis számos meglévő, létező konfliktust szíthat fel.

Abdullah: Nálunk idén október végén zajlanak az elnök- és parlamenti választások. Szerintem nem lesz nagy változás, ismét a CCM párt marad hatalomban, és újra Kikwete lesz az elnök. Arra vagyok kíváncsi, hogy az ellenzékben politizáló erők össze tudnak-e jobban fogni ezúttal – az elmúlt választások alkalmával ugyanis mindig inkább egymást kioltották, semmint összefog-

tak volna. Zanzibáron hagyományosan erős a CUF pártja, talán most legyőzheti a CCM-et, és a képviselőházban többséget szerezhet.¹

Mik voltak az első benyomásaik Magyarországról?

Abdelaaziz: Én néhány éve voltam a barátaimmal Franciaországban, és emlékszem, hogy ott akkor beszédtem a kelet-európai ország csatlakozása az Európai Unióhoz. Az akkor hallottakhoz képest kissé meglepődtem, hogy Magyarország mennyire fejlett, gazdag ország. Sok tekintetben „szebbnek”, haladottabbnak látom, mint Franciaországot vagy Spanyolországot (bár ez biztosan nem igaz mindenre). Nagyon szépek a házak, a múzeumok, a pécsi belváros történelmi épületei.

Mursi: Engem a kultúra és a műemlékek nyűgöztek le. Arra számítottam, hogy a térségben szép és fejlett országok vannak, néhány éve Romániában is jártam. De különösen Pécs és környéke fogott meg, gyönyörű kis városnak tartom.

Abdullah: Én örülök, hogy megnézhettem a Világörökség részét képező ókeresztény sírkamrákat. Kíváncsi voltam ezekre, ráadásul ugyanabban az évben, 2000-ben kerültek fel a listára, mint amikor az én szigetem óvárosát, Stone Town-t is felvették.

Mennyire tartják hasznosnak a hasonló nemzetközi találkozót? Milyen gondolatok fogalmazódtak meg Önökben az itt folytatott viták és beszélgetések hatására?

Abdelaaziz: Nagy hatást gyakorolt rám, hogy a világ ennyi különféle országá-

ból érkeztek egy helyre fiatalok és ennyi különböző kultúrából érkező, különböző ember ismerkedhet itt össze egymással. Ennek a fajta közös munkának, nemzetközi eszmecserének, a beszélgetéseknek és vitáknak óriási az értéke, ezt nem lehet eléggé hangsúlyozni. Őszintén hiszek benne, hogy a hosszas beszélgetéseknek, egymás véleményének megismerése oda vezet a jövőben, hogy az emberek jobban kijönnek egymással és javulhat a világ helyzete. Csökkenhetnek az előítéletek, kevésbé számít mások szemében, hogy valaki Afrikából, Ázsiából vagy éppen Európából érkezett.

Mursi: Amikor hazautazom Szudánba, részletesen megmutatom a családomnak és a barátaimnak, amit Magyarországon tapasztaltam, amiről az ICWiP nemzetközi közösségében szó esett, amit tanultam. Sokszor érzem úgy, hogy a szudáni fiatalok nem érdeklődnek eléggé a világ eseményei iránt, hogy többnyire meglehetősen zárkózottak. Azt hiszem, ez a fajta nemzetközi nyitottság egy érdekes tapasztalat, és az élmény őket is érdekelheti. Talán segít abban, hogy a szudáni fiatalok is nyitottabbá váljanak más kultúrák és nemzetek iránt. Ennek érdekében remélem, hogy amikor a következő ICWiP, vagy más hasonló nemzetközi fesztivál szervezői meghívják a résztvevő fiatalokat, akkor az afrikai és a szudáni fiatalokra is gondolnak majd.

Abdelaaziz: Mivel látjuk, hogy a Pécsi Nemzetközi Kultúrhét jelentősége óriási, arra lennék kíváncsi, miért nem rendezünk egy hasonló nemzetközi találkozót mi is, Afrikában? A politika, a vízumrezsimek nem csupán azt nehezi-

tik meg, hogy Európába beutazzunk, de az egyes afrikai országok közti utazást is. Én egy afrikai országból származom, de még sosem jártam másik országban a kontinensen. Hogyan lehetséges ez?

Abdullah: Én is nagyon sokat tanultam az itt eltöltött napok során. Azt tapasztaltam, hogy főleg az egyetemi-főiskolai hallgatók mások Zanzibáron, mint Magyarországon. Nagyon fontosnak látom a megfelelő épületek, technikai felszerelés meglétét, és azt hogy egy-egy nagy tekintélyű szakember, tudós tartja az előadásokat a diákoknak, ez nagyon hasznos megoldás. És vannak más fontos apróságok is: itt a diákok több helyen is ingyen hozzáférhetnek az internethez, aminek óriási értéke van. Remélem ezeket a világ többi oktatási intézményében is meg tudják honosítani hosszú távon. Hallottam azonban arról, hogy az ICWiP-nek van egy testvérrendezvénye Dar es-Salaamban, a volt tanganyikai, később tanzán fővárosban. Még nem voltam azon, de tervezem, hogy oda is ellátogatok a közeljövőben. A jövőnk alakításában nagyon fontosnak tartom ezeket a találkozót, és minél több hasonló eseményen szeretnék résztvevő lenni.

Jegyzet

Időközben, 2010. október 31-én rendben lezajlottak a választások, és Jakaya Kikwete a leadott voksok több mint 60 százalékaival második ötéves elnöki terminusát kezdhette meg. A CCM továbbra is a legnagyobb befolyással bíró párt a szövetségi parlamentben. További információk végett ld.: Tóth Miklós: Elmaradt a meglepetés Tanzániában. Kitekintő. 2010. november 6. cikkét. Interneten: http://kitekinto.hu/afrika/2010/11/06/elmaradt_a_meglepetes_tanzaniaban/